

زنده باد اول ماه مه. روز هم‌بسته‌گی مبارزاتی کارگران جهان !

اول ماه مه (۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۳) ، روز جهانی کارگر را به کارگران جهان و ایران و نیروهای مدافع طبقه کارگر و زحمت‌کشان، تبریک می‌گوئیم.

این روز بزرگ تاریخی متعلق به کلیه‌ی انسانهایی است که برای رهایی بشریت از نظامهای طبقاتی متکی بر مالکیت خصوصی بر وسایل تولید و مبادله و استثمار و ستم، مبارزه می‌کنند. سال گذشته اعتراضات و اعتصابات و مبارزات کارگران و زحمت‌کشان جهان- این اردوی عظیم چند میلیاردی کار- علیه تجاوزات هرچه بی‌شرمانه‌تر انحصارات غول پیکر سرمایه و دولت‌های دست‌نشانده آنان ، ادامه یافت. جهانیان بازهم شاهد بودند که ثروتهای تولید شده توسط اردوی کار بازهم انبوه‌تر و متراکم‌تر در دست چند صد شرکت بزرگ فراملی قرار گرفت. در حالی که نزدیک به نیمی از جمعیت جهان با درآمدی کمتر از ۲ دلار در روز زندگی سخت و طاقت‌فرسایی را گذراند و ثمره کار آنها توسط سرمایه‌داران ربوده شد. شرکت‌های فراملی فربه‌تر شدند، اما تعداد بی‌کاران جهان روز به روز افزایش یافت. عدم امنیت شغلی رقابت ناخواسته‌ای را در میان اردوی جهانی کار تشدید کرد و وضع اجتماعی به شدت نامتعادل گردید.

در سال گذشته، جهان امپریالیسم برای رهایی از رکود اقتصادی و در هم شکستن مقاومت مردم جهان، ارتشهای تا دندان مسلح‌اش را به آن سوی دریاها فرستاد و به اشغال نظامی کشورهایی در خاورمیانه و آفریقا، پرداخت و سازمان متجاوز نظامی‌اش ناتو را بسط و گسترش داد تا از هرگونه حرکت انقلابی مردم جهان و به‌ویژه در کشورهای جهان سوم جلوگیری نماید، ثروتهای این کشورها را غارت کند و نیروی کار ارزان آنها را به وحشیانه‌ترین وجهی استثمار نماید.

در ایران نیز کارگران و زحمت‌کشان با وضع مشابهی روبه‌رو شدند. سال گذشته صدها اعتراض و اعتصاب و مبارزات خونین، بین اردوی کار و نظام دلال صفت جمهوری اسلامی به وقوع پیوست. قانون جنگل به نفع سرمایه‌داران اعمال شد و استخدام موقت حتی یک‌ماهه به جای استخدام رسمی مرسوم شد! مزدهای معوقه پرداخت نشدند و مبارزات کارگران کارخانه‌ها در این زمینه بازهم بی‌حاصل ماند. اخراج کارگران از کار و تعطیل کارخانه‌ها، ده‌ها هزار کارگر را به قعر بی‌کاری و فقر و فاقه کشاند. اما تدریجاً صدای اعتراضی مشترک کارگران به این وضعیت جهانی بلندتر شد. گرچه ایجاد تشکلهای مستقل کارگری در واحدها و به‌طور سراسری پا نگرفت و حتی رژیم کار را به جایی رساند که بی‌شرمانه و از زبان آخوند خامنه‌ای قدغن بودن اعتصابات و اعتراضات کارگری را مطرح ساخت، اما کارگران با ادامه‌ی مبارزه، نشان دادند که کارگران با مجلس شورای اسلامی نشینان نیستند که در مقابل "حکم حکومتی" جا‌بزنند!

واقعیت تلخ تاریخی این است که وقتی نیروهای سیاسی مدعی مدافع طبقه کارگر و کمونیسم در فرقه‌گرایی به سر برده و حتی برخی آن را دستاوردی "پلورالیستی" می‌دانند! انتظار داشتن از این که کارگران خود راساً اقدام به ایجاد تشکل مستقل سراسری بزنند، انتظار بی‌هوده‌ای است. اگر از نظر عینی انگشت اتهام را باید به سوی رژیم ددمنش جمهوری اسلامی حافظ سرمایه‌نشانه رویم که مانع تشکل‌یابی کارگران می‌شود. اما از نظر ذهنی مقصر آن دسته از نیروهای سیاسی هستند که با تاکید روی فرقه‌گرایی شان مانع ایجاد حزب واحد پیشرو طبقه کارگر شده و نمی‌توانند با تمرکز نیرو و یک صدا کارگران را برای سازمان‌یابی تشویق کنند. مگر نه این است که این نیروها هنوز از ارائه الگوی واحدی برای سازمان‌یابی سراسری کارگران عاجزند؟ این امر به رژیم کمک می‌کند تا در

جهت تمیزه کردن بیشتر جنبش کارگری و کمونیستی ایران ابتکار عمل داشته باشد! وظیفه‌ی نیروهای آگاه طبقه کارگر است که از طریق ایجاد تشکل واحد کمونیستی و انقلابی بکوشند تا مبارزات پراکنده‌ی کارگران را، حول شعار واحدی برای سازمان‌یابی و ادامه مبارزه جهت به‌زیر کشیدن نظام منحط سرمایه‌داری در ایران، سمت و سوی درستی بدهند.

در اول ماه مه باید در کلیه کشورها و از جمله ایران کارگران چون تنی واحد و تحت شعارهای مشخص واحد، هم‌راه با دیگر زحمت‌کشان به میدان بیایند. در ایران برای گرفتن مرزهای معوقه، جلوگیری از اخراج کارگران، ممانعت از استخدامهای موقتی، بالابردن سطح حداقل مرزها به حداقل ۲ تا ۳ برابر کنونی، جدایی دین از دولت مبارزه کنند و بیرون رفتن ارتشهای تجاوزگر امپریالیستی و صهیونیستی از سرزمینهای اشغالی را خواستار گردند.

مشعل اول ماه مه، سمبل هم‌بسته‌گی مبارزات کارگران را هرچه باشکوه‌تر برافروزیم!
برای ایجاد تشکل مستقل واحد و سراسری کارگران مبارزه کنیم!
سرنگون باد رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی ایران!
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم!

۲ اردیبهشت ۱۳۸۳ - حزب رنجبران ایران